

U OVOM BROJU:**VIŠE KREDE - MANJE
PRIČE***Edwin R. Anderson***PET KAMENČICA ZA
GOLIJATA***Jan Vareca***"PLAMENI JEZICI"***D. Shelby Corlett***ŽIVOT U KRALJEVSTVU***Juan C. Ortiz***"EVO IDEM, KAO ŠTO
JEU KNJIZI PISANO ZA
MENE"***Barbara A. Di Gilio***misaone refleksije****SionT InBox****Smešna strana...****SIONSKA TRUBA****Uredništvo:***Jan Vareca**Janko i Marina Bako***Saradnik:***Branko Milijašević*

Dragi naši čitaoci,

takoreći šest hiljada godina čovečanstvo ratuje između sebe i stalno stavlja nove prepreke na put poznanja Boga. Napredak u nauci, ekonomiji i moći je daleko važniji od stanja duše i duha naprednog čovečanstva 21. veka. Pesnik R. O. Wiemer kaže: "... možeš da letiš na Mesec, ali time na Zemlji neće biti prijatnije..." Greh i zlo se množi na ovoj planeti. Sebičnost, zloba, želja za vladanjem nad drugim, rasna i klasna diskriminacija rastu iz dana u dan, iz godine u godinu. O Bogu i o dolasku Njegovog Sina Isusa Hrista - Sudije živih i mrtvih se ne govori dovoljno.

Gledajući našu zemlju novorođeni hrišćani su kao kap vode u moru. Međutim, ova istina ne treba da nas pokoleba u naveštanju Cara, koji treba da dođe. Isus je svoju Crkvu uporedio sa svetlom i sa solju. Jedna karakteristika ova dva elementa jeste upravo njihova moć, koju imaju i onda kada su u malim količinama. U mrklom mraku ako se pojavi i mali izvor svetla, on je vidljiv, mrak ga ne može progutati, ugušiti - on biva jasno vidljiv. Malo soli, koliko prođe među prste, daće ukus celoj čaši vode. Ovo nam govori da snaga ovih stvari nije u količini, već u njihovoj biti, tj. u onome što jesu. Svetlo uvek daje svetlo a so uvek daje slanost.

Stoga, ohrabrimo se. Moguće je da "kap" hrišćana, koji imaju Hrista u sebi, promene izgled ove zemlje. Da bi se to zaista ostvarilo, ostaje samo pitanje ispred te "kapi". Hoće li ta "kap" da se upusti u avanturu "mešanja" sa morem tj. hoće li krenuti da otvoreno deluje na njegov karakter?

Vaša, SIONSKA TRUBA.

VIŠE KREDE - MANJE PRIČE

Edwin R. Anderson

Šta zaista treba učiniti da probuđenje (Crkve) postane realnost? Da postane goruće i živo u našoj sredini? Posle svega što je od drugih ljudi napisano i rečeno o njemu, šta mi lično možemo učiniti da do njega dođe?

U današnje vreme je pravo "probuđenje" u tome, što se priča i razmišlja o probuđenju Crkve u ove poslednje dane. To je svakako dobar i pohvalan znak. Mnogi od nas pevaju, "Kapi milosti padaju na nas, ali mi za kišu molimo" dublje, predanije i sa pravom "gladju", da Bog pošalje kišu oživljenja na svoju Crkvu. Međutim, neki rade mnogo više od samog pevanja, više od same priče ili razmišljanja o probuđenju u svojoj crkvi, jer oni vide ozbiljnost i hitnost ove potrebe. Mi treba da budemo svesni, da poruka otkrivenja "Pokaj se ili..." (Otk. 2:5) važi i za nas u ove naše dane. Trebalo bi da češće listamo stranice, u našoj Bibliji na kojima se opisuju probuđenja u stare dane, da bi Bog na naša srca stavio "sveto breme" za njim.

U celom ovom kontekstu često razmišljam o "receptu" za probuđenje koji je pre mnogo godina dao Gypsy Smith. Jednom su ovom čoveku došli neki vernici i postavili mu isto pitanje kao i mi (Kako do probuđenja?). On se na momenat zamislio zatim im odgovorio:

"Postoji samo jedna jedina stvar koja vam treba za probuđenje. Idite i nađite sebi parče krede. Onda idite svojim kućama, zaključajte se, navucite zavese na prozore, kleknite na sredinu svoje sobe i kredom nacrtajte krug oko sebe. Posle toga iz najdublje dubine svoga srca zavapite Bogu: 'Gospode, pošalji probuđenje i počni sa njim ovde, unutar ovoga kruga, sa mnom!' "

Komadić krede - da bi došlo do probuđenja! Ali hoće li? Da, ako to činimo "u duhu i istini," ono će doći ako smo mi voljni da sami sebe izložimo preispitivanju u tom kritičkom krugu nacrtanom oko nas. Jer zakonitost je sledeća: probuđenje će doći, ali počće u meni i sa mnom lično i u to će me uvesti presvedočavajuća sila Svetoga Duha.

Kreda i taj nacrtan krug pokazuju Bogu da probuđenje zaista, ozbiljno, želimo po svaku

cenu, ma koliko nas to koštalo. Mnogi hrišćani danas nisu spremni, oni vole samo da učestvuju u ovoj "modi" pričanja o probuđenju, jer je to u hrišćanskom trendu. I oni će pričati i pričati, ali neće nikad ozbiljno kleknuti i uzeti parče te krede.

Kreda i taj nacrtan krug pokazuju, da ja otvaram moje srce široko, koliko god mogu i dozvoljavam Svetom Duhu Božjem da ga preispita. Da bi sve prepreke bili otklonjene, greh priznat, sva telesnost slomljena i više ništa, apsolutno ništa da ne stoji na putu Svetome Duhu u mome životu. O, ja se ne želim se protiviti Duhu, i zato ću uzeti to parče krede!

Komadić krede, taj mali običan beli štapić! Ako se upotrebi u skladu sa Gypsy-jevim moćnim receptom, kakva silna stvar može postati, za svako dete Božje! I taj tanki krug na podu oko mene, u kome sam ja u centru, kako me samo navodi na samokritičnost na početku, ali posle on za mene postaje krug ispunjen pobedonosnom slavom Božjom!

Probuđenje mora početi od mene. To je sama srž, jezgro ovog pitanja. To je samo srce stvari i tajna ka dostizanju ovog blagoslova. A sve manje od ovoga i drugo, jeste samo žalošćenje i vređanje Njegove Svete volje!

(Chism, Fairy. TIPS TO CHRISTIANS. SAGE Digital Library, vol.1-4. CD-R)

PET KAMENČIĆA ZA GOLIJATA

Jan Vareca (St. Pazova)

(Pročitaj: 1. Sam. 17.)

Čitamo u 1.Sam.17 kako je tekla bitka u dolini Ela; na jednoj strani Filistejci na drugoj Izraelci. Veliki div Golijat izaziva Izraelce. Golijat je bio ogroman čovek sa teškim oružjem (1.Sam. 17:4-7). On je bio verovatno najveći čovek u pisanoj istoriji. on je Izraela izazivao 40 dana, i niko nije imao hrabrosti da izađe i da se tuče sa Golijatom. Izrael se doslovno tresao od straha.

Jednog dana se tamo našao mladić, koji je verovatno imao 15-16 godina. Bio je pastir.

Dok su njegova braća bila u ratu, otac je njega poslao da vidi kako su (1.Sam. 17:17-19)

Kada je David došao u logor Izraelaca čuo je diva Golijata kako izaziva i ruga se Izraelu. Vikao je iz sveg' glasa: "Dajte mi čoveka da se borimo!" (1.Sam. 17:10-11, 24), dok su se Izraelci sakrivali jedan iza drugog.

David je upitao: "Ko je taj što izaziva i sramoti vojsku Boga živoga?" (1.Sam. 17:26)

Kakva priča! Kakav div! Kako ogromna hrabrost kod Davida... Ova priča se svakodnevno odigrava u životima novorođenih ljudi, onih koji su počeli novi život sa svojim Spesiteljem, Isusom Hristom. Takođe, možemo reći da ceo ovaj svet potresa i plaše strašni divovi svakakve vrste.

Danas u svetu postoji: div društvene nepravde, div rata, div side, div ekonomske krize... Ovi divovi ne izazivaju samo svet već i crkvu, hram živoga Boga. Ljudi žele da pobede ove divove programima, planovima i sporazumima, ali ne uspevaju, jer kad ga obore - on se ponovo diže. Da bi se bilo koji div pobedio treba Božja pomoć, sila i moć. Sa Bogom ovi problemi mogu rešiti. To političari i državnici još nisu shvatili!

Onda, postoje lični divovi, sa kojima se svako od nas suočava u svom životu. Ljudi, naročito mladi suočavaju se sa svojim divovima svaki dan i treba da se bore sa njima. Jedan od njih se zove: kriza identiteta i želja da se bude prihvaćen. Svi mladi ljudi imaju ovu potrebu a kada potreba nije zadovoljena, ona postaje problem. To je posebno vidljivo u školi gde je pritisak tako velik, da se tu uzima prva cigara, prvi dop (droga), prva čašica...

Takođe, mladi ljudi teže za sigurnošću, i to je još jedan div sa kojim se suočavaju. Kada se mladi ljudi bune, u stvari oni tada traže autoritet u svom životu - nekoga ko će da ih vodi i brine o njima. Drugim rečima neko ko će im pružati sigurnost. Kada ova potreba nije zadovoljena, unutar čoveka nastaje pobuna, protiv svega. Čovek je stvoren da bude pod autoritetom. Čovek se predaje nečemu ili nekom da to upravlja njegovim životom (filozofiji, religiji, ideologiji). Isus je rekao: "Čovek ne može služiti dva gospodara" (Mt. 6:24) U Jovanu 13:13, Isus

sebe naziva Učiteljem i Gospodarem. Hrist je taj autoritet za kojim mladi tragaju. On je veliki dobar pastir!

Prihvatio li to, ili ne, tebi treba autoritet u životu. To je razlog zašto su mladi nezadovoljni i što se bune protiv roditelja, društva, škole, crkve... Kako, društvo, porodica, pa i crkva im ne daju potrebnu pažnju i ne pokazuju autoritativnu brigu za njih.

Takođe, u mladima postoji glad za ljubavlju, oni žele da budu voljeni. Ljudima treba poruku o tome da ih Bog voli i da se interesuje za njih, da Ga lično zanimaju. On je taj koji zna broj tvojih i mojih vlasi na glavi, ti si pojedinac koga On voli. Kad bi ti bio jedini čovek na ovoj zemlji On bi, svejedno, poslao svoga Sina da umre na krstu samo zbog tebe!

Još jedan div kojeg ljudi (naročito mladi) susreću jeste seksualnost. Koliko mladih ljudi zaraženo sidom umire, ne dobivši priliku da živi, radi, osnuje svoju porodicu, jer ih je ovaj div savladao. Koliko brakova biva razoreno, koliko porodica i dece slomljeno, jer je ovaj div pobedio.

Da li je onda požuda greh? (Reč požuda kod nas ima seksualnu konotaciju) Zavisi? Neke vrste požude su greh, ali neke ne. Požuda, znači želja tj. jaka želja - težnja ka nečemu. Čovek može žudeti - želeći da čini dobre, ispravne stvari ili loše, pogrešne stvari.

Bog, je stvorio čoveka sa ovom željom za seksualnošću, ona je prirodno urođena u svakom čoveku. Ali, čovek je uzeo ovu sklonost, dar od Boga i izopačio je. Ono što je nekad bilo sveto i nepokvareno učinio je prljavim i sramnim.

Bog je morao da izda zapovest čoveku: "Ne poželi i ne čini preljube" (Izl. 20:14), ne bi li na taj način zaštitio ono što je stvorio. Bog kroz tu zapovest želi sačuvati nas, naše zdravlje, naše porodice, naše društvo... Zaštititi nas duševno, jer ćemo nositi osećaj krivice i imaćemo emocionalne smetnje - nesigurnost i neprihvaćenost, prazninu.

Kako se suočiti s ovim divom seksualnosti? Seksualnost jeste dar Božji, ali kada dar pogrešno koristimo mi ga izopačujemo zato i svet plaća cenu a: sve te razne - zarazne bolesti i razvedene porodice. Seks je Bog stvorio sa svrhom, "Ako toga ne bi bilo, ne bi

bilo ni nas danas ovde" To je dar Božji namenjen za brak, nešto što povezuje muža i ženu na tajanstven način.

Kako da se suočiš s ovim divom, sa tom strašću i željom koju imaš a da ipak ostaneš pravo dete Božje, čisto i sveto! Svet i njegovi saveti ti ne mogu pomoći, niko osim Hrista u tvom srcu, koji će ti dati natprirodnu snagu i moć, da kažeš NE i da ostaneš čist!

Jedan od znakova pravih hrišćana jeste samokontrola i samoodricanje! Pavle piše Timoteju: "Drži sebe čistog", "Uteči mladalačkim željama" (2.Tim. 2:22). Sam Pavle, kaže o sebi da drži svoje telo u poslušnosti, disciplini i pokorava ga. Ti možeš isto činiti uz Hristovu pomoć, ako je on tvoj Gospodar. Ti možeš kontrolisati ovu veliku energiju u tebi. Ne da ona zavlada tobom, već ti njom. Po sili Hristovoj.

Kako se suprostaviti svim tim strašnim divovima?

Svakoga dana se susrećemo sa nekim "divom" i u stalnoj smo bici sa "divovima" u našem životu. Nema odmora, Sotona nas ne ostavlja na miru, on se ne odmara.

Kada je David išao u bitku, nije imao neko iskustvo, niti je imao neko jako oružje. Ali, rekao je Golijatu: "Ti dolaziš s kopljem i mačem, ali ja u ime Gospodnje". David nije imao ništa osim vere u Boga. Ti i ja treba da idemo verom u Boga, molitvom, dnevnim čitanjem Biblije - meditacijom nad Rečju, da bi se mogli susresti sa našim "Golijatom".

Dakle, David je izašao u bitku, sa divom, sa pouzdanjem u Boga. Sve što je imao od oružja je bila njegova praćka i pet oblih kamenova koje je izabrao na potoku.

Zašto je izabrao pet? Trebao mu je samo jedan!

U 2.Sam. 21:19-22, čitamo da je Golijat imao brata i sinove, sve ukupno četvorica iz porodice Rafaja iz Gata (Elhanan, pravo ime Davidovo 1.Let. 20:5-8). David je ovo znao i očekivao: ako padne Golijat možda će morati da se obračuna i sa njegovim rođacima koji bi možda izašli da osвете Golijata. A pošto su iz iste porodice, moguće je, da su i oni divovi. David je hteo biti spreman za sve njih!

Svaki div ima sinove ili rođake... Div ekonomske krize, ima rođake: kriminal, alkoholizam, korupciju... Div nemorala ima rođake: ateizam i tako zvanu "borbu za ljudska prava" (ozakonjenje abortusa, eutanazije, homoseksualnizma...). Div droge i alkoholizma ima rođake zvane: razočarenje, beznađe, ne uzvraćena ljubav, vapaj da se bude primećen i prihvaćen...

Da bi smo se obračunali sa Golijatom i njegovom porodicom treba da sledimo Davidov primer, tj. da pribavimo sebi pet kamena...

Pet Davidovih (Božjih) kamena, koje svaki hrišćanin treba imati uvek kod sebe:

1. Lična vera u Hrista.

Ovo je najvažniji kamen, bez njega su ostala četiri slaba, i neefektivna. Ovaj kamen nalazimo kada Hrista primamo u svoj život kao svog ličnog Spasitelja i Gospoda. Kada počinjemo da živimo verom u Sina Božjeg. David je imao ličnu veru u svog Boga kao Spasitelja, on je to iskustio, kada ga je Gospod izbavio od medveda i lava (1.Sam. 17:34-35). David je verovao i iskustio spasonosnu moćnu silu Božju. Biblija nas uči da hrišćanin ima na raspolaganju veliku moć Božju, za svaku vrstu duhovnog konflikta: "Jer sve što je od Boga rođeno pobeđuje svet; i ovo je pobeda koja je pobedila: naša vera. Ko je taj što pobeđuje svet, ako ne onaj koji veruje da je Isus Sin Božiji?" (1.Jov. 5:4-5 EČ)

2. Svakodnevna lična pobožnost.

Ovih pet kamena. Zavise jedan od drugog. Stoga je nemoguće imati pravu pobožnost bez ličnog predanja Hristu. Ser Matju Hal je rekao: "Ukoliko mi se desi da preskočim svoju jutarnju molitvu i čitanje Božje Reči, u taj dan mi ništa ne ide od ruke." Novom čoveku treba hrana i voda svaki dan, da bi se mogao odupreti kušnjama i problemima i uopšte da bi preživeo tj. ostao živ. Mi se svakoga dana hranimo i negujemo, da bi mogli raditi, hodati, živeti. Ukoliko zapostavimo našu ličnu pobožnost tj. naše dnevno čitanje Biblije i našu svakodnevnu ličnu molitvu, tada naš duhovni čovek slabi, ponestaje mu snage, to je trenutak koji mnogi divovi čekaju, da bi ušli u naš život i ugnjetavali naš s ciljem da nas pokore.

3. Disciplinovan život.

Hrišćanin koji teži za pobožnošću i za time da sledi Hrista podvrgava sebe disciplini, jer je to jedini način da ugodí svom Spasitelju tj. da drži sebe čistog od svakog greha tela i indoktrinacije sveta (svetovnosti). Disciplina znači sređivanje stvari u našem životu i počinje u našem mentalnom svetu - umu. "Molim vas stoga, braćo, milosti Božije radi, da svoja telesa prinesete na živu, svetu, bogougodnu žrtvu, da to bude vaša umna služba Bogu. I ne upodobljavajte se ovom svetu, nego se preobražavajte obnavljanjem svoga uma, da biste mogli da razaberete šta je volja Božija, šta je dobro, i ugodno, i savršeno." (Rim. 12:1-2 EČ) Drugim rečima, um obnovljen tj. preobražen Rečju Božjom, shvata i poznaje volju Božju, tako da ta osoba počinje da podvrgava sebe disciplini svetosti - posvećenja a loše navike i stvari izbacuje iz svoga života.

4. Samoodricanje, predanje da se služi drugima.

Ovaj kamen je, ustvari, kamen poniznosti. Stavljanje sebe u dobrovoljnu službu drugima jeste najbolji lek za ponos. Služiti drugima, ne iz osećanja dužnosti ili straha, već iz ljubavi. Ljubav treba da je jedini motiv u našoj službi za druge ili za samog Hrista, jer, jedino dela učinjena iz ljubavi mogu da opstoje na Božjem sudu (1.Kor.13:1-3).

5. Spremnost, tj. budnost.

Imati ovaj kamen znači dve stvari: biti u stalnom iščekivanju drugog dolaska Gospoda Isusa Hrista i svakodnevna poslušnost vođstvu Svetoga Duha, tj. spremnost da se izvrši svaka Božja zapovest. "Ako Duhom živimo, Duhom i da hodimo." (Gal. 5:25 EČ) "Jer svi, koje vodi Duh Božiji, ti su sinovi Božiji." (Rim. 8:14 EČ). Budnost znači, stanje neopuštanja, nespavanja. Neprijatelj naše duše, vreba, obilazi oko nas kao lav i čeka trenutak naše nepažnje, da bi kao div se pojavio, preštašio i zarobio.

To su pet kamenčića, koje svaki hrišćanin treba da uvek ima uz sebe. Naravno, kamenčići bez pračke su slaba vajda. Samo ispaljeni iz pračke koja se zove VERA, ubojiti su za svako "tvrdo divovsko čelo".

Ovih pet kamena treba da budu oblikovani u "reci žive vode"

David je ovo kamenje birao na potoku, na vodi. I oni su bili glatki i obli (okrugli), jer ih je voda oblikovala i kao takvi bili su veoma ubojiti, poput metka. Stoga i tvojih pet kamenova treba da oblikuje Sv. Duh - živa voda koja teče iz prestola Božjeg. Sv. Duh treba uvek da te vodi i da oblikuje tvoj život: tvoju veru, pobožnost, disciplinu, službu, budnost. Sve ove vrline činjene bez pomoći Svetoga Duha su samo ljudski (telesni) naponi da se postigne neka duhovnost. Mi ne možemo da se zovemo - duhovnim ljudima, ako nas Duh Božji ne vodi i ne ispunjava svakoga dana.

David je ovih pet kamenova imao u svoj torbi. I ti ih možeš imati. Tako ćeš uvek biti spreman za bitku, spreman za diva i za njegove sinove. Linkon je znao da kaže: "Ja ću biti spreman a moja šansa će jednog dana doći." Ti treba da si spreman i jednog dana tvoja šansa za pobedu će doći! Biće to dan kada ćeš rešiti i oterati neke dosadne probleme u svom životu.

Div Golijat se smejaó Davidu (1.Sam. 17:42-47), proklinjao ga i omalovažavaó, ali David je smireno odgovorio: "Danas, će te Gospod predati u moje ruke." Tako je David uzeo pračku, stavio jedan od kamenova u nju i pogodio diva u čelo. Na zaprepaštenje svih Golijat je pao dole mrtav. David je uzeo njegov mač, odsekao mu glavu i poneo je u logor Izraelaca. Tada je Izrael ustao i gonio Filistejce. Izrael je pobedio tog dana, jer jedan mladić imao veru u Boga - da Bog može sve učiniti.

Na isti način se i ti možeš sresti sa svojim "divom". Zar nisi umoran od njegovih izazova, "batina i kletvi". Danas, ako si rešen on može pasti. Otvori se Sv. Duhu i dozvoli mu da on izglaća tvojih pet kamenova, nosi ih uz sebe, uzdaj se u Hrista i tvoja šansa će se pojaviti. Tada upotrebi svoj kamenčić, izaberi pravi - za svog "diva".

Ne boj se, ako staneš uz Boga - odlučiš se za njega, on će stajati uz tebe na bojnopolju - kada se pojavi div. I divovi tvog života i duše će pasti. Ti možeš biti kao David, pobediti kao David - bez obzira šta misliš o sebi, jer Bog je uz tebe.

"PLAMENI JEZICI"

D. Shelby Corlett

Kada je došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na jednom mestu. Odjednom sa neba dođe huk, kao kad duva silan vetar, i ispuni svu kuću u kojoj su sedeli, a oni ugledaše nešto slično plamenim jezicima, koji se razdeliše pa se po jedan postavi na svakog od njih. (Dela 2:1-3 SSP)

Kod Jevreja vatra uvek je bila sibmol božanske prisutnosti. Bog je govorio sa Mojsijem iz grma u kojem je gorela vatra. Vatrene stub je bio znak Božjeg prisustva za Izrailja. Planina Sinaj je gorela vatrom, a to je bilo mesto gde je Bog otkrio svoj zakon svom narodu. Tako, ni jedan simbol ne može biti prikladniji za ovu priliku nego od "plamenih jezika koji se razdeliše pa se po jedan postavi na svakog od njih." To je bio simbol brze i pobedonosne sile samoga Boga koji je došao da poseti svoj narod i uvede ga u novo i slavno otkrivenje.

Vatra simbolizuje čišćenje. Starozavetni proroci su govorili da će doći Onaj koji će sinove Levijeve pretopiti i očistiti kao zlatar koji svoje srebro i zlato. Jovan Krstitelj je ovo očišćenje najavio kao jednu od službi Isusa Hrista. "On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem. U ruci mu je vejača i on će očistiti svoje gumno i skupiće svoju pšenicu u ambar, a plevu će spaliti neugasivim ognjem." (Mt. 3:11c-12 SSP)

Vatra je medijum koji posebno ima moć da očisti metal; ona ga topi i odvaja nečistoće (šljaka) koje se nalaze unutar njega. Ovaj proces se može ponavljati nekoliko puta, tako da metal može da postigne veliku čistoću. Sveti Duh jeste taj koji ima snagu da pokaže i očisti telesni karakter, telesno razmišljanje, razne grehe (propuste) i sve ono što je "neprijateljstvo prema Bogu," što ne želi da se pokori Njegovom zakonu iz naše prirode, odnosno života. Petar je svedočio na dan Pedesetnice, da su njihova srca bila očišćena verom.

Činjenica da su vatreni jezici sišli na svakoga od njih, nas navodi na razmišljanje da se svakome od njih ustvari dogodilo nešto lepo. Mi znamo šta se njima desilo, jer znamo šta je bilo sa apostolima. Uporedimo samo

njihove živote pre dana Pedesetnice i posle toga. To je bilo zbog prisustva Svetoga Duha u njihovim životima. Njihova slaba i pokvarena ljudskost je bila promenjena kroz Njegovu prisutnost u njima. Telesne i sebične želje su bile zamenjene savršenom ljubavlju Božjom izlivenom u njihova srca kroz datog im Svetoga Duha. Raniji osećaji ozlojađenosti i osvete, njihov slepi fanatizam (pristrasnost) su potpuno nestali u ovom njihovom iskustvu s Bogom, i oni su postali opsednuti željom da postanu sluge svim ljudima. Njihova srca su bila očišćena verom. "Dve sile su pobedile moj greh," rekao je Maclaren. "Jedna je, krv Isusa Hrista koja me pere od svakog greha iz moje prošlosti; druga je vatreni uticaj Svetog Duha koji me čini i drži očišćenim i čistim."

Vatra je simbol transformacije božanske sile (energije). U prirodi vatre je da transformiše (pretvori) stvari u svoju vlastitu sliku - u vatru. Vatra je destruktivna, a opet i kreativna, transformirajuća. Sveti Duh je uneo silu u njihove živote. Oni su bili transformisani od sumnjivaca, neaktivnih, neodlučnih ljudi u hrabre, herojske naveštače evanđelja Isusa Hrista. Njihova ljudska priroda je iz korena bila promenjena kroz silu Svetoga Duha. Strah, koji ih je tako čvrsto držao nestao je. Postali su hrabri. Kakav neverovatan entuzijazam je obeležavao ove ljude! Kakvu veliku revnost su samo imali! Kakva vatrena ljubav! Oni su bili u plamenu Božanske sile. "Čovek u vatri je nepobediv," rekao je Samuel Chadwick. "Pakao se trese kada se čovek nađe u vatri Svetoga Duha. Đavolje utvrde odolevaju svemu, ali ne i ovoj vatri. Crkva je bez sile, slaba jer nema vatru Svetoga Duha."

Jedna od najvećih potreba današnje Crkve je veliko izliće Svetoga Duha; to je nešto što će spaliti svu našu hladnoću i formalnost, nešto što će uništiti našu nezainteresovanost i dati nam entuzijazam, dinamiku i učiniće da naše veroispovedanje postane živo i stvarno u našim životima, zapaliće nas pobedonosnom i transformirajućom silom koja se neće ugasiiti ni u najhladnijim okolnostima. Ovo iskustvo će potpuno promeniti naše živote prema Hristovom liku a ne prema nama samima ili nekom čoveku. Zar to nije ono šta Pavle misli kada kaže: "Živim, ali ne više ja, nego u meni živi Hristos. A to što sada živim u telu, živim u veri u Sina Božijega, koji me je voleo i samoga sebe dao za mene." (Gal. 2:20 SSP)

Sveti Duh nije očistio samo njihove telesnosti (mane i slabosti) već ih je i uveo u dublje značenje i karakter osobe Isusa Hrista. Hrist je njima mnogo više značio posle ovog iskustva. Oni su sada imali sa Njim svesnije i dublje zajedništvo. Oni su mu bili duboko privrženi a takvi nisu bili pre ovoga iskustva.

Vatra je takođe simbol stabilnosti i snage (moći). Vatra otvrdne meke glinene posude koje je napravio grnčar. Vatra kali metal i čini da postane tvrd i upotrebljiv. Daje snagu, stabilnost (pouzdanost), istrajnost (upornost). Ovi vernici na dan Pedesetnice nisu bili samo očišćeni od svoje "šljake" i ispunjeni ljubavlju prema Hristu, nego i snagom i stabilnošću u svom karakteru, unutrašnjom duhovnim potencijalom koji ih je činio kadrima da pobeđuju u svim okolnostima. Oni su posedovali božansku silu i snagu koja nije mogla biti savijena (pobeđena) od pritiska sveta, koja ne može biti uništena ni u progonstvu, već koja ih čini uvek i u svemu pobeđnicima. Oni su bili svesni da u njima samima postoji ova božanska snaga, znali su da je imaju. Sveti Duh je došao i prema obećanju Isusa Hrista, iz njih su tekle reke žive vode. Kao velika reka koja teče i uliva se u okean, tako je ova snaga tekla iz njih i savlađivala svaki otpor, prepreku na svom putu od strane ovoga sveta. Oni su stajali kao divovi usred žestoke opozicije i progona. Izdržali su svakakve patnje čak do smrti sa ogromnim heroizmom, slično svome Gospodu. Oni su nosili evanđelje kroz hladan paganski svet, i izdržali sve kušnje sotone i njegovih legija slanih na njihov na put.

Vatra simbolizuje očišćenje, silu i moć Svetoga Duha. I mi danas možemo imati naš lični dan Pedesetnice, možemo imati sve ono što simbolizuje vatra, i u našem životu. "Hrišćani," rekao je McLaren, "treba da budu vatreni za Boga. Mi treba da budemo kao vatrena bića ispred Božjeg prestola, serafini, duhovi koji blješte i služe Mu. Mi treba da budemo slični Bogu, koji je vatren u svojoj ljubavi."

(Corlett, D. Shelby. SIMBOLS OF PENTECOST. SAGE Digital Library, vol. 1-4. CD-R)

ŽIVOT U KRALJEVSTVU

Juan C. Ortiz

Onda reče svojim učenicima: "Ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj krst i ide za mnom. Jer, ko hoće da spase svoj život, izgubiće ga; a ko izgubi svoj život radi mene, naći će ga..." (Mat. 16:24-25 SSP)

Ako želimo biti u Kraljevstvu, moramo umreti samome sebi. No, mnogi od spašenih još nisu shvatili da su robovi. Žele još uvek živeti po svojoj volji, a to se ne može ostvariti.

Isus je rekao da je Kraljevstvo Božje poput trgovca biserima, koji je prodao sve da bi kupio skupocen biser.

Naravno, neki od nas misle da smo upravo mi taj skupoceni biser i da je Hrist morao dati sve da bi nas iskupio. Međutim, mislim da je jasno da je on taj skupoceni biser, a mi kupci koji tragaju za srećom, slavom, sigurnošću i večnošću.

No, kad nađemo Isusa, on zahteva sve što posedujemo. On nam, pored toga, pruža sreću, slavu, sigurnost, večnost. I kad uvidimo koliko vredi taj biser, onda se pitamo – pošto je?

"Veoma je skup!" – odgovori trgovac

"Koliko?"

"Ogromna svota!"

"Da li bi ga ja mogao kupiti?"

"Svakako! Svako može!"

"Ali, zar niste rekli da je jako skupo?"

"Da."

"Onda recite tačno – koliko?"

"On košta celo tvoje imanje."

Tada počinjemo razmišljati. Nakon razmišljanja, odlučujemo se:

"U redu! Kupujem taj biser!"

Prodavac tada vadi papir i olovku: "Dakle: recite – što posedujete."

"Imam u banci deset miliona."

"Dobro: deset miliona. Šta još?"

"Imam nešto novca ovde, u džepu."

"Koliko?"

"Tristodvadeset hiljada."

"Zapisaću. Šta još?"

"Ništa."

"Gde živite?"

"Imate li kuću?"

"Da"

I to je zapisao.

"Da li to znači da ću morati živeti u svojoj prikolici?"

"Aha! Znači, imate i prikolicu!"

Zabeležio je i nju.

"U čemu ću onda spavati? U kolima?"

"Tako? I kola posedujete?"

"Imam dvoja."

"Moramo sve to zapisati."

"Sada ste mi, zaista sve uzeli."

"Jeste li sami na ovom svetu?" – pita prodavač dalje.

"Nisam. Imam ženu i dvoje dece."

"Da, da. Uzimam i njih. Šta još?"

"Zaista više nemam ništa."

Tada će trgovac: "Skoro sam zaboravio! I vas samog moram zabeležiti... Sada pazite: Sve ove stvari vam dajem na korištenje. No, one zapravo, više nisu vaše, već moje. I, ako mi šta zatreba, morate mi odmah predati, jer sam ja pravi vlasnik."

Kada smo propovedali ovu poruku o nasledovanju Hrista, u Buenos Airesu, naše su zajednice bile spremne na poslušnost. (Kod nas je stopa inflacije toliko velika, da niko ne stavlja novac u banku. Ako neko ima novca, odmah kupuje nešto što ne gubi vrednost. Naši su stanovi naša ušteđevina.)

U crkvi nismo znali šta da radimo s tim nekretninama. Propovednici su o tome razgovarali i jedan je predložio da se stanovi prodaju, kako bi sagradili ogromnu crkvu usred grada. No, ostali se nisu složili, jer tu ideju nisu smatrali Božijom voljom.

Nakon šest meseci molitve, Gospod nam je pokazao šta da radimo. Sabrali smo narod i saopštili mu: "Vratit ćemo vam vaše nekretnine. Gospod nam je pokazao da ne želi prazne kuće, već da budete vi u njima, da ih čuvate. On želi, takođe, vaša kola i vas kao svoje vozače. Samo, nemojte zaboraviti da sve pripada njemu."

Sada su kod nas sve kuće otvorene. Kad dođu gosti u našu crkvu, ne pitamo: "Ko može ugostiti ovu braću?", već kažemo samo: "Brate, uzmi ti naše goste u svoju kuću." Više ne pitamo, već naređujemo, jer kuća je već, predana Gospodu i ukućani su zahvalni Bogu što im dopušta da stanuju u njegovoj kući.

To je sasvim novi pristup, ali potpuno u skladu s činjenicom da smo robovi Kraljevstva.

Mi smo pogrešili u prošlosti, kad smo ljudima propovedali samo pola Evanđelja. Govorili smo im da mogu posedovati sve što Hrist poseduje. No, zaboravili smo im napomenuti da sve što oni imaju, postaje njegovo.

"Nisi ni hladan ni vruć. Ovako pošto si mlak - ni vruć ni hladan - ispljunuću te iz svojih usta." (Otk. 3:15, 16 SSP).

Znate li šta to znači? Oprostite mi upotrebu ovog primera. No, ona dolazi od samog Isusa: Koju hranu povraćamo? – Hranu, koju ne možemo svariti.

Ljudi koje je Hrist "izbacio iz svojih usta", su ljudi koje je nemoguće "svariti" u Isusu Hristu, jer – svariti znači – rastvoriti. To znači kraj, kraj života. Čovek je tada preoblikovan u samog Isusa Hrista i više se od njega ne može odeliti.

U Argentini imamo vrlo dobre goveđe odreske. Zamislimo da odrezak uđe u moj želudac i da probavni sokovi pokušavaju da ga rastvore.

Oni ga, najprije, pozdravljaju: "Dobro veče! Kako ste?"

"Odlično! Šta hoćete od mene? - pita odrezak.

"Došli smo da te rastvorimo, da te pretvorimo u Juana Ortiza."

No, šta ako odrezak kaže: "Oh, ne! Čekajte malo! Dovoljno je to što me je pojeo. Ne želim potpuno nestati. Ja sam u njegovom želucu, ali želim i dalje ostati odrezak. Ne želim nestati." "Ali, mi te moramo rastvoriti i pretvoriti u Juana Ortiza."

"Ne. Ja želim ostati odrezak."

Tada nastaje borba. Ako probavni sokovi pobede, odrezak gubi svoju ličnost i slobodu. te postaje Ortizom. Pre nego sam ga pojeo, odrezak, je bio nepoznato govedo u planinama na koje niko nije obraćao pažnju. Međutim, sada, rastvoren, može napisati knjigu!

Ako pobedi odrezak, uskoro će biti izbačen iz želuca.

Tako je i sa Gospodom. Od nas zavisi, da li ćemo ostati s Njim ili ne. Da bismo ostali u Isusu, moramo izgubiti sve i postati kao Isus. Naš život postaje Njegov.

Isto je i sa našim vremenom: onih osam sati što spavamo, onih osam sati što radimo, te preostalih osam sati – svi postaju Hristovi.

Ponekad hrišćanin kaže samom sebi: "Završio sam svoj radni dan! Sada odlazim kući, istuširaću se, zatim malo gledati televizor i onda - spavanje. Da, znam da je večeras služba u crkvi, ali imam pravo na odmor."

Imaš pravo, gospodine robe? Ti nemaš ni na šta pravo! Isus Hrist te je iskupio i on je vlasnik čitavog tvog života. Njemu pripadaju svi naši sati. U Evanđelju po Luki čitamo o sluzi koji je orao. Pri tom nije razmišljao šta će kasnije jesti, već šta će pripremiti svome gospodaru.

"Riža i grah? Ne. To je jeo juče. Odrezak sa prženim krompirom? To, da!" Vernici obično ovako razmišljaju: "Mislim da ću ići u crkvu večeras. Ko propoveda, dragi?" "Rekao bih da propoveda taj i taj." "Ah, onda ću ostati kod kuće." Mi smo naopaki. Gospodari sede na klupama. Odnosimo se prema Isusu kao da je naš rob. Molimo: "Gospode, odlazim od kuće. Čuvaj je dok sam odsutan, da ne bi ko provalio. I, sačuvaj me od nesreće."

Šta očekujemo od Isusa da na to odgovori?: "Da, gospodine," ili: "Odmah, gospodine!" Sluge ne govore: "Gospodaru, učini ovo ili ono." Oni govore: "Gospodaru, šta želiš da činim?" Zadovoljstvo roba je da gospodar bude zadovoljan. Mi još uvek nismo počeli razmišljati o tome, kako da služimo Isusa. Kad ga slavimo, smatramo da je to kao kad sluga priređuje ručak svome gospodaru. Kad pevamo hvalospjev, to mu je kao vino na stolu mislimo mi. Kad dajemo svoja sredstva, čini nam se da smo mu ponudili odličan desert.

Varamo se. Kažemo: "Hajde da skupimo dobrovoljan prilog za Gospoda. Ugradit ćemo centralno grejanje. No, Gospodu nije potrebno centralno grejanje. Ono je za nas. Često skupljamo novac "za Gospoda", kad je on ustvari za nas.

Što je pravi dar za Isusa Hrista? Naši životi. "Stoga vas, braćo, zaklinjem Božijim milosrđem da svoja tela prinesete na živu, svetu, Bogu ugodnu žrtvu, da to bude vaše duhovno služenje Bogu." (Rim. 12:1 SSP). To znači: ako dovedemo jednu dušu Hristu, on će reći: "To je dragoceni dar za mene."

Isus je završio svoju priču ovako: "Tako i vi, kad izvršite sve što vam je naređeno, recite 'Bespomoćne smo sluge. Učinili smo samo što smo morali učiniti.'"

*Priložile: Ljubica i Nada Muzički (Beograd)
(Ortiz C. Juan, "Život u kraljevstvu", IZVORI,
2/1982, str. 8-9.)*

"EVO IDEM, KAO ŠTO JE U KNJIZI PISANO ZA MENE"

***Barbara A. Di Gilio (Mayim Hayim
Ministries)***

Isus je rekao da sva Pisma svedoče za Njega, Jovan 5:39; Luka 24:27. U Psalmu 40:7 Duh Hristov kaže kroz Davida: "Evo idem (dolazim), kao što je u knjizi pisano za mene" .

Mnogo puta kada čitamo Bibliju na prvi pogled nije sasvim jasno na šta se odnose gore pomenute izjave. Čitave knjige govore o Bogu, ljudima i događajima, međutim neke od njih ni uz našu najbolju volju ne odaju utisak da govore baš o Sinu Božjem. Kako onda razumeti Isusove reči - SVA Pisma?

Pažljiv pristup Bibliji otkriva mnoge nivoe na kojima Bog na različite načine pokušava da nam saopšti istinu, Jevrejima 1:1. Recimo, priče i pouke iz Pisma o velikanima vere imaju ogromno značenje. Ali takođe i njihova imena i imena mesta i zemalja kroz koja su prolazili i u kojima su živeli imaju izuzetno značenje i sadrže poruke koje je potrebno razumeti radi pravilne primene biblijskih principa u našim životima.

Svako hebrejsko ime ima više od jednog značenja, zato bi bilo dobro napraviti listu imena. Da bi se dokučila skrivena poruka potrebno je samo poređati ova imena u rečenicu. Ponekad je možda potrebno koristiti dva značenja koje sadrži neko ime, što je sasvim u redu. To bi bilo kao upotreba paralelizama. Opet, u nekim situacijama osnovno značenje je sasvim dovoljno da bi se iskazala poruka koju ona nose. Kada poređaš imena u rečenicu koristi pomoćne reči koje bi doprinele razumevanju, kao što bi se inače činilo prilikom prevoda nekog teksta. Ono što

ćeš dobiti je nalik na Duhom vođenu slagalicu, ili ukrštenicu koja kada pogodiš pravo značenje imena u sebi nosi predivnu poruku sa dubokim uvidima. Uvidi i otkrivenja uvek upućuju na Mesiju, Isusa Hrista, onoga koji dolazi "kao što je u knjizi pisano". Pogledajmo rodoslovlje dvanaest plemena Izraela i poruku koju Bog kroz njih ima za nas.

Redosled rođenja dvanaest plemena Izraela

Ruvim - Gle, sin (Pogledaj sina)
Simeon - Čuj ga (Čuj me)
Levi - Pridruži se (Meni)
Juda - Slavi ga (Sada ću slaviti Gospoda - Slava)
Dan - Sudija
Neftali - Borba
Gad - Uspeh
Asir - Srećan i blagosloven
Isahar - On donosi nagradu
Zavulon - Stanovanje sa nama
Josif - Dodaće
Venijamin - Sin moje desnice

"Gle, sin! Čuj ga i pridruži se! Slavi Ga. Prosudi njegovu borbu i uspeh. Srećan sam i blagosloven, jer on donosi nagradu. Stanujući sa nama, dodaće, jer je On sin moje desnice." (Samo imena - njihova značenja su naglašena.)

Šta ti ovo govori? Za mene je ovo glasna i jasna poruka Evanđelja.

A sada pogledajmo poruku za 144,000 u Otkrivenju, sedmoj glavi. Ovde ponovo imamo decu Izraela, ali ne po redosledu rođenja. Takođe zapazi da je Dan zamenjen Manasijom.

Lista 144,000 u Otkrivenju

Juda - Slava - Proslavi ga
Ruvim - Gle, sin (Pogledaj sin)
Gad - Uspeh
Asir - Sreća (Srećan i blagosloven)
Neftali - U tvojoj borbi
Manasija - On će učiniti da zaboraviš
Simeon - Čuj ga (Čuj me)
Levi - Onaj koji je pridružen; dodat (Pridruži se)
Isahar - On će doneti nagradu
Zavulon - Stanujući sa nama
Josif - Neka Bog doda (On će dodati)
Venijamin - Sin moje desnice

Sad to primenimo:

"Slavi i pogledaj Sina. Uspeh i sreća su Njegovi. U tvojoj borbi, Izraele, On će učiniti da zaboraviš prošlost i čuješ Ga. Onome ko je pridružen, dodat, On će doneti nagradu. Stanujući sa nama, neka Bog doda sinu moje desnice."

Svako ime nosi u sebi ponešto od onoga sto nas Otac želi da znamo. Mnoge poruke imaju jasne karakteristike proroštva, kao na primer Davidovo rodoslovlje u knjizi o Rutu 4:18-22. Pogledajmo ga zajedno sa paralelnim mestima koja nagoveštavaju Hrista, Mesiju.

Fares - Procep, prolom (Isa 58:12)
Esrom - Opkoljen, okružen, zatvoren (Isa 58:12; Psa 22:12)
Aram - Velik; visok (Isa 6:1)
Aminadav - Moj rođak je plemenit (Ruta)
Nason - Prorok; predskazivač (Luka 24:19)
Salmon - Obučen, odora; haljina (psa 93:1)
Voz - U njemu je snaga (Psa 93:1)
Ovid - Sinu se pokloni; sluga (Isa 53)
Jesej - Moje postojanje; koji održava život (Jovan 6:35; 11:25)
David - Voljen, ljubljen (5 Moj 33:12; Marko 1:11; Luka 20:13; Efs 1:6)

Pravilnim prepoznavanjem pojedinih ličnosti iz ove loze razotkrivamo tajnu skrivenu u reči Božjoj. U Isaiji 58:12, Gospod "opravlja razvaline, prolom" kao onaj koji posreduje za nas.

Psalam 22:12 govori o volovima koji ga opkoljavaju na krstu: slika ljudske tvrdoglavosti. Takođe, Isaija u 6:1 vidi Gospoda "kako sedi na prestolu, visokom i uzdignutom." U Rutu vidimo Voza kao rođaka koji je plemenit o kome rabini uče da je bio sudija - "ibzan" Vitlejema, Sudije 12:8-10. Dakle, Voz je doslovno slika Mesije koji vlada u pravednosti.

Niti, ili tragovi se takođe nalaze i u Novom zavetu. Doktor Luka u svojoj knjizi, u 24. glavi devetnaestom stihu nam kaže: "Isus Nazarećanin, koji bješe prorok, silan u djelu i u riječi pred Bogom i svijem narodom."

Njegove osobine su naglašene u načinu na koji je odeven u 93. Psalmu: "Gospod caruje. Obukao se u veličanstvo, obukao se Gospod u silu, i opasao se. Zato je vasiljena tvrda i neće se pomeriti." Ipak, Isaija 53 oslikava priliku

trpećeg sluge kome će se jednog dana klanjati za sve što je učinio za nas.

Ceo Novi zavet upućuje na Mesiju Isusa kao onoga koji održava naš život, postojanje. Evanđelje po Jovanu 6:35 i 11:25 su samo dva od mnogih primera Onoga koji je sam izvor zadovoljenja naših potreba.

Konačno, vidimo Mesiju kao "ljubljenog od Boga" u 5 Mojsijevoj 33:12, Marku 1:11, Luci 20:13 i Efescima 1:6.

Primenimo ovo opet:

"Prolom je zatvoren. Veliki i plementi prorok, predskazivač je ON. Obučen - u Njemu je snaga. Sinu se klanjaju, služi koji je moje postojanje, održavatelj života, ljubljen od Boga".

Ponovo imamo još jednu snažnu i upečatljivu Božju vest koja nam govori o Njegovom Sinu i planu spasenja.

Hajdemo dalje i pogledajmo šta mogu da nas iz Pisma nauče Dvanaest proroka? Oni kao celina daju veoma interesantnu i iznenađujuću poruku.

Imena Dvanaest proroka - po kanonskom redosledu

Osija - Spasenje, spasiti, Jahve je spasenje, onaj koji spasava. (2 Moj 15:2 - Psalm 18:46; 62:7 - Mihej 7:7)

Joil - Jahve je Bog, Bog Jahve. (1 Moj 2:4, 3:8 - 2 Moj 3:15, 18 - Isaija 3:15)

Amos - Nosač bremena. (2 Moj 18:22 - 4 Moj 11:17 - Jeremija 17:27 - Galatima 6:2 - I Petrova 5:7)

Avdija - Sluga Jahveov, poklonik Jahveov. (4 Moj 34:5 - Isus 1:13 - Isaija 44:1 - Jeremija 30:10 - Otkrivenje 4:10)

Jona - Grlica, golub; hebrejski izraz za pravednost. (Psalam 5:12 - Jeremija 23:6)

Mihej - Ko je kao Jahve, ko je kao Bog, ko je kao Bog Jahve. (2 Moj 8:10, 4 Moj 18:15, Psalm 113:5)

Naum - Milostiv, uteha od Jahvea, utešitelj, uteha. (Plac 3:22, Zaharija 7:9-10, Luka 2:25, Rimljanima 15:5, II Solunjanima 2:16)

Avakum - Žarko grli, koji prihvata, teži, prigrli. 1 Moj 48:10, Price 4:8, Pesma 2:6-8:3, Jovan 15, Jevrejima 11:13

Sofonija - Sakrio ga Jahve, Jahve skriva, koji je kao blago Jahveu, skriveno blago.

Agej - Moji praznici, praznici Jahvini, svetkovanje. (3 Moj 23:2, 44)

Zaharija - Bog je zapamtio, onaj koga se Bog seća, pamti. (1 Moj 8:1, - 19:29, - 30:22, 2 Moj 2:2, Jer 31:34)

Malahija - Moj Anđeo, Anđeo Jahvin, Njegov glasnik. (Agej 1:13, Malahija 2:7, - 3:1)

Ovo su imena sa kojom ćemo raditi da nađemo skriveni smisao. Navedeni prevodi imena i stihovi u vezi sa njima daju najopštija značenja koja se mogu naći za Dvanaest proroka (dati su samo neki od stihova, ima ih svakako mnogo više). Vidi šta će iz toga proizaći. Svako ime pred nas iznosi živu SLIKU MESIJE - kao spasenja, On je nosilac našeg bremena, naša uteha, naš čokot koji prigrļavamo. On je nas subotnji počinak, On je nada, naš život, naše blago i naše sve u svemu. Neka je Bogu večni blagoslov!

Lista Dvanaest proroka - kanonski redosled

Osija - Spasenje
Joil - Jahve je Bog
Amos - Nosač bremena
Avdija - Sluga Jahvin
Jonah - Grlica, ili pravednik
Mihej - Ko je kao Jahve
Naum - Milostiv
Avakum - Žarko prigrli
Sofonija - Koga je Jahve sakrio
Agej - Moji praznici
Zaharija - Bog se setio
Malachi - Glasnik Jahvin

A sada to primenimo:

"Spasenje, Jahve je Bog. Nosač bremena, sluga Jahvin, Grlica - pravednik, koji je kao Jahve milostiv. Žarko prigrli koga Jahve sakri u mojim praznicima, jer Bog se setio glasnika Jahvinog."

Avdija - Poklonik, sluga Jahvin
Joil - Jahve je Bog
Jonah - Grlica, ili pravednik
Amos - Nosač bremena
Osija - Spasenje
Mihej - Ko je kao Jahve
Naum - Utesitelj
Sofonija - Jahve skriva
Avakum - Onaj koga grle, prigrljen
Agej - Moji praznici
Zaharija - Pamćenje
Malahija - Moj glasnik

Primenimo ovo opet:

"Pokloniće Jahvea, Jahve je Bog, pravedan nosač bremena, tvoje spasenje; ko je kao Jahve - utešitelj? Jahve skriva onoga koga prigrljavaju moji praznici. Pamti mog glasnika."

Ono što ovde imamo je obećanje poklonicima, Božjim slugama. Bog će sakriti one koji prigrlje Njegove praznike i pamte Njegovog glasnika, Njegovog Hrista - Mesiju, vidi Sofoniju 2:3. Svetkovine praznika Gospodnjih su predivan album slika Njegovog celog plana za čovečanstvo. On ih je dao Izraelu da ih drže, ali ih daje i svima onima koji su kroz veru prikalemljeni u dobra Izraela kao što je bila Ruta. Jesi li i ti prikalemljen?

Ako nisi verovao ili verovala do sada, molim te da razmotriš svoju potrebu za spasenjem u svetlu istine otrivene u Njegovoj reči i daš Bogu mesto u svome srcu prihvatanjem Njegovog sina kao svoga Izbavitelja i Gospoda. On će ti oprostiti sve grehe, dati mir, radost i na kraju život večni.

Ako već veruješ, moja je nada da je ovaj mali izlet u tajne Biblije bio interesantan i da će još više rasplamsati tvoju ljubav prema Bogu i želju za dubljim proučavanjem Svetog Pisma. O, da nam Gospod još više otvori oči da vidimo čuda Njegove reči i da joj tvrdo verujemo! Psalam 119:18.

Priložio: Vlatko Dir (Toronto, Kanada)

---

misaone refleksije

SIONSKA TRUBA

Jelica Lakatoš (Hrtkovci)

Kako je dobro, kad se mnogi trude,

Da u trubu Sionsku na vreme zatrube.
Mnoge, koji spavaju, iz sna da probude,
Da zasija svetlost - večni spas za ljude.

Isus nas zove i poruke šalje:
"Trubite, trubite - idite što dalje"
Uložite sebe u Trubu sa Siona,
Da ona nadjača svu silu demoni.

Jači je Onaj, u nama što je,
Recite ljudima: naš Gospod ko je,
Nek' truba vaša jasno zatrubi:
Grešnika SVAKOG Hrist još uvek ljubi...

Velika tama prekriva ljude,
Vreme je kratko, žetva nek' bude...

Svetiljke vaše nek ulja imaju
Kad truba zatrubi - nek one sijaju.

Braćo, sestre; omladino mila,
Na posao prionimo, raširimo krila.
Radosti nasoj kraja biti neće
Kad srcem shvatimo Golgotsko raspeće.

Kada ženik dođe i trube se čuju,
U susret krenemo očišćeni krvlju,
Na glavama našim neka krune budu
Večnost sa Njim biće - nagrada našem trudu.

DUH OSLOBAĐA

nepoznati autor

Ako bacim komad gvožđa u vodu, on će odmah potnuti na dno. To je tako normalno. A opet može biti i drugačije. Na primer uzmite u obzir veliki prekooceanski brod. On je takođe izrađen od gvožđa, od materijala koji je teži od vode i sam op sebi ne može da pluta. Objašnjenje je jednostavno. Na brod deluje gravitaciona sila jednako kao i na taj komad gvožđa i vuče ga dole, na dno. Ali, protiv ove sile deluje druga sila - sila pritiska, koja zavisi od merne zapremenine potopljenog tela. Brod je u stanju da pluta jer je ispunjen vazduhom koji je lakši od vode.

Mi smo grešnici i zakon greha nas
nemilosrdno vuče dole, u pakao. To je tako
prirodno. Grešnik sam ne može da se ponese
gore u nebo. Ali tu je jedan drugi zakon: Ako
je u nama Hrist, tako smo onda oslobođeni
gravitacione sile greha i poneseni smo gore k
Bogu. Zakon Duha nas oslobađa.

O, DUBINO, PREMUDROSTI BOŽIJE ***Vlasta Ilić (Jagodina)***

Obradovah se kad mi rekoše:
"Hajdemo u dom Gospodnji
da slavimo Boga."
I puna ushićenja, poleta
s pesmom u srcu pođoh
u zbor svetih da veličam Gospoda.
O, dubino, premudrosti Božije,
o, veličino, nadahnute misli.
O, savršenstvo, večnoga znanja,
slavit ću te u sve dane
svog života,
dok životni dah bude u mom biću,
sve dok me ne pozoveš
u večni dom.

Kako su krasni putevi tvoji,
kako divna otkrivenja tvoja,

kakva lepota u Zakonima tvojim.
Daj mi da uvek mogu biti
u tvojoj prisutnosti,
da te uvek mogu hvaliti
i biti pod okriljem tvojim sigurnim.

Obradovah se kad mi rekoše:
"Hajdemo u dom Gospodnji
da se molimo našem Spasitelju."
I k'o latica sa cvetne grane
nošena prolećnim vetrom,
pođoh da sa svetima dižem
čiste ruke Bogu
u zahvalnoj molitvi
i pesmi Spasenja.
O, bogatstvo, Božje slave
kako su nedokučive tvoje odluke,
kako neistraživi tvoji putevi?

Ko je velik kao Ti, večni Bože?
Ko ima senu tvoje mudrosti?
Ko se može s tobom uporediti?

Obradovah se kad mi rekoše:
"Hajdemo, pođimo u dom Gospodnji,
sada je vreme da obožavamo
našeg Boga."
I kao da se Nebo spusti u moju dušu,

puna radosti pođoh u zbor svetih.
O, ljubavi večna, što nadilaziš spoznaju,
nedokučiva, čista, sveta,
u koju se anđeli žele uroniti,
što kao sunčev zrak prodireš,
u misli i srce,
nikada te neću moći posve dokučiti.

Samo obavijena tvojom ljubavlju,
kao nekim nevidljivi velom
hvalit ću te, veličati i obožavati.
O, ljubavi večna,
otelovljena, u nebo uzdignuta,
izvoru sve punine,
savršenstva i mudrosti,
uzdignuta iznad svakog ljudskog razuma,
svake hvale, slave dostojna.
Slavit ću te i obožavati
sve dok mi srce u grudima bije,
sve dok životni dah
bude u mom biću.

OPOMENA IZ PUSTINJE (Jev. 3:7-14) ***Nada Muzički (Beograd)***

Vrućina. Pesak svuda uokolo. Umorna grupa
ljudi ide polako. Tela klonula, grlo suvo a srce
kuca u strahu za vlastiti život. Glava klonula,
pa oči ne mogu da vide taj veliki oblak koji se
kreće ispred njih. Zaboravljaju obećanje: Ja ću
vas odvesti u zemlju koju vam obećah.

Hvata ih očaj a u srcu raste gnjev. Počinju da
viču na čoveka Božijeg. Iz raznih pravaca čuju
se prekori, a iz nekih usta i kletve. Čovek na
kojeg viču podiže pogled. I on je žedan, ali
bistrog uma i ispravnog srca. Gledajući oblak
priseća se obećanja i silnih dela koja učini ruka
Gospodnja. Rodi se vapaj u srcu sa
priznanjem: "Ti, koji nas dovede do ovde nećeš
sada dozvoliti da poginemo. Zato se smiluj
ovom narodu i oprosti, jer greše protiv Tebe."
Tada ču glas: "Uzmi svoj štap u ruke i idi ka
onom kamenu pa udari u njega, a ja ću stati na
njega i poteći će voda da se okrepi ovaj narod
koji je nevernog srca, nebili jednom poverovali
u mene i prestali me gnjeviti." Čovek Božji
posluša što mu Gospod reče, i kad udari
poteče voda.

Danas isto. Koračamo kroz užarenu pustinju
ovog sveta idući polako prema zemlji obećanja.
Idemo polako umesto da trčimo boreći se da
stignemo na cilj. Na putu neki klonu, posustanu
a neki nažalost i umru.

Zašto, mogli bi se mnogi pitati. Zašto?

Reći ću vam zašto.

Bog nas izabra, iskupi, očisti i reče: odvojte se, budite sveti i svetlite ovom svetu.
A mi smo dozvolili da svet uđe u nas. I greh polako počinje da zatrpava izvor života koji teče iz srca. Umesto da budemo kao stablo zasađeno pored vode koje redovno donosi svoj rod, mi i sami postajemo suvi kao ovaj svet.

Bože smiluj se ovom narodu. Otvori im oči da vide svoje stanje i prestanu se zavaravati!

PLAŠILI SU SE ISCELJENJA ***Priložio: Branko Milijašević (St. Pazova)***

Veliki trg ispred katedrale u gradu Turu je uvek bio pun prosjaka i besposličara. Oni su se gurali oko ulaza u hram, nebi li isprosilili nešto od vernika koji su ulazili i izlazili iz katedrale. Bilo je tamo slepaca, hromih, ljudi sa čirevima na koži... Svi su pokazivali svoje rane, nebi li time prolaznike potakli ka milosrđu i dobili nešto.

S vremena na vreme bi nastala velika gužva. Tada su svi ovi jadnici bežali sa trga u sporedne ulice.

- Šta se dešava?
- Dolazi Martin, biskup grada Tura!
- Da... ali zašto ovaj narod beži sa trga?
- Biskup ima dar isceljenja, pravi čuda.
- Kakva sreća za sve vas, možete svi biti isceljeni... Ali zašto bežite od njega?
- Kaži bolje: "Koja nesreća!" Ako nas on isceli, ko će nam onda dati milostinju, kako ćemo živeti? Moraćemo da radimo, a to je mnogo teže nego ispružiti ruku i čekati milostinju.

Mnogi ljudi su poput ovih jadnika iz grada Tura. ISUS, može sve ljude isceliti, osloboditi od greha i izbaviti iz smrti. "Ipak nam on patnje naše nosi i bolove naše na se uze"; (Isa. 53:4a). Pa ipak, ljudi beže od Njega, plaše se isceljenja i radije ostaju u svojoj bedi, odvojeni od pravog života koji je u ISUSU, "Ja sam put, istina i život." (Jov. 14:6a)

(Evanielicky hlasnik. Feb. / 2000)

CRNOGORAC, SVEMOGUĆEM BOGU ***Petar Petrović - Njegoš***

O, Ti, Bićem beskonačni,
bez početka i bez kraja!
Početak si sam osnova
a kraj svega u Tebe je.
Ti, dubino neizmjerena,
ti, visoto nedolečna,
ti si sjajnost svoju skrio
mnogostručnim pokrivalom
Veličanstva i prostranstva!

Ti se ne daš da Te vidi
oko duše najumnije,
nit um Tebe uobrazi,
no tek počne o Teb mislit,
zanese se u beskrajnost,
sve s višega višem hodeć,
leteć željno da Te vidi,
ili sjenku barem Tvoju.

A zalud njemu muka,

po prostoru tumananje,
kada si ga Ti stvorio
kratkovido i slijepo,
da u Tebe ne pogleda,
no se natrag mora vratit
i teskotnom svome hramu,
zaneseno, utvrđeno,
veličinom začuđeno.

Pogledam li vječnost stvari.
Pogledam li svjetlost sunca.
Pogledam li sjajnost, hitrost.
Milionah gornjeg svoda:
Sve to mene udivljava,
tebe kaže svemoguća,
i duša Te moja mila
više svega uzvišava,
tebe što si više svijeh.
Tvojom riječju svu tvar krećeš,

Bog si uma, duše moje.
Ti si okean beskonačni,
a ja plovac bez vesalah,
misli su mi bura jaka:
Sa mnom čine valovanje,
nagone me naprijed plivat!
Žele štogod vidijeti;
No kako ću vidom hodit
kad u ruke vesla nemam.

Već sam dužan stojat tužan
u smrtnome čamcu malom
na sredinu okeana,

dok se prevrati čamac isti
i okean mene proždre!

Ja se zemlje car nazivam,
ja se gordim i ponosim,
jer vrh svega zemnog vladam;
Ja s prirodom često ratim,

pobjeđavam tresk gromovah,
pobjeđavam zvuk vjetrovah
i sinjega ljutost mora.

Ti, Božanstvo previsoko,
koje živiš u prostoru,
nad prostorom, pod prostorom
u svijetlim planetama,
u zrakama sjajna sunca
i u svaku malu stvarcu
nam vidimu, nevidimu!
Ti svačemu život daješ
nevidivom svojom silom.
No, ko će Te opisati,
ko li umom obuzeti?
Um si kratak dao čojku,
ne može te ni nazreti,
a kamo li vidijeti;
Već um leti čojka slijep

po prostoru beskrajinome
tražeć svijetlo po tavnini
kako sova u mrak noći.

Al ja više sile nemam,
da izbliže Tebe vidim,
već iz stvari vidimijeh
Stvoritelja njina slaviti,
i s čuđenjem velikijem,
dušom, srcem Tebe vikati:
Ti si car moj i sveg drugog,
kojega je ruka vrgla
temelj svemu vidimome.

I u koga ruku stoji
konac iste veličine!
tebe slava beskonačna,
tebi časti prekovječne,
neka bude i biti će
dok je svijeta i naroda!

SionT InBox

Oprostite deco, ali smesna strana nije smesna.
Vas striko Izet. Posaljite mi drugi broj...

(Izola, Slovenija)

* * *

Postovani,
vec u prvom broju Vasega Elektronskog
magazina "mirisalo je na dobro", nisam zeleo
da Vas odmah hvalim, ali sada posle treceg
broja zaista sam zahvalan Gospodu za Vas i
Vasu upornost da se Jevanđelje proklamuje i
na ovaj nacin.

Budite ustrajni, blagosiljam Vas a ako u bilo
cemu mozemo da pomognemo i za to smo
spremni.

Zahvalan sam za Vas i cenim Vas rad.

S postovanjem,
Jan Demiter, Backa Palanka

* * *

"...od srca vas sve pozdravljam i zelim vam jos
uspesniji rad i OBILAN Bozji blagoslov i da
znate da vam plata na nebesima neće propasti
za svaki vas trud. Bog vidi sve i placa posteno
- u svoje vreme.

Moracu nekako da se upoznam sa vama jer mi
se jako dopada vasa ideja o radu. Samo
napred uz Bozju pomoc i nikako ne gledajte na
ljude jer oni znaju da budu samo kocnica
Bozjeg dela. Blago onima koji su budni i koji
marljivo rade u Bozjem vinogradu...

Od srca vas pozdravlja za sada vasa
nepoznata sestra u Gospodu."

Jelica Lakatos (Hrtkovci).

* * *

SIONSKA TRUBA, kako to mocno zvuci, jer
zaista kada Gospod zatrubi verujem svakom
odazivu. Resila sam i ja da se odazovem na
vas interesantan casopis. Zovem se KRALJIK
ELENKA, iz Silbasa sam a zivim i radim u
BACKOM PETROVCU. Za vas sam saznala
preko prijatelja i jako mi je drago zbog toga.

Htela bih da budem u kontaktu sa vama a posebno zelim ako je to moguće da se dopisujem sa: LJUBICOM, NADOM I SNEZANOM iz Beograda koje su se javile u poslednjem broju . (molila bih e-mail)

Mislila sam da sam jedina hendikepirana osoba koja je Hriscanka ali izgleda da nije tako. Volim da se družim, pa mislim da je ovo idealna prilika za upoznavanje ovih devojaka jer nepoznajem nikoga ko je telesno hendikepiran a da je Hriscanin.

Verujem da će biti blagosloveno jer sam u slicnoj situaciji kao i njih tri pa se nadam obostranom ohrabrenju kao i razumevanju. Pa neka GOSPOD sve ovo vodi.

Puno BOZIJE Blagoslova u daljnjem radu zeli vam Elenka. (Silbas)

p.s. Saljem vam malo svog umetnickog rada koji sam uradila na kompjuteru preko paint programa, Mislim da netreba puno komentara, slika sve govori. Pa neka se GOSPOD proslavi i na ovaj nacin.

* * *

Srdacni pozdrav iz Beca - Austria!
Preko nekih vernih ljudi sam dobio i ja casopis; SIONSKA TRUBA; Pozdravljam trud i rad koji obavljate u objavljivanju iste. Gospod neka Vas i nadalje vodi u tome. Samo napred! Na sve moguće nacine ljudi treba da cuju o Kristu, pa tako i ovim elektronskim putem. U nadi da cu od Vas doditi i sledeci broj.

Pisao Vas brat u Kristu
Jaroslav Jurik - Jarko

* * *

Dragi sestre i braco u Hristu, jedan brat mi je poslao vasu Sionsku Trubu koju sam vrlo rado, iz jednog daha, procitao i koja mi se vrlo svidela.

Ovim putem Vas molim da mi - ako je moguće - od sledeceg broja (# 4) istu saljete na sledecu adresu: ____@_._._

Hvala unapred i Bozji Blagoslov zeli Vam
Goran Sljivar / Stuttgart, Nemacka

* * *

Puno pozdrava od Stefana. (Kisač)

Mogu vam reci da ste odlicni i hvala gospodu za ovakve stvari. Divno je imati ovakav casopis i zeleo bi da mi saljete na moj e-mail. Unapred hvala.

* * *

Dragi u Gospodu!
Molio bih Vas da mi putem e-maila posaljete do sada izašle brojeve Sionske trube!
Procitao sam broj 2 i veoma mi se svidelo. Gospod da blagoslovi Vas rad!
Zeljko iz Holandije

Smešna strana...

---

iz dečijih usta:

Molitva malog dečaka. "Dragi Bože, molim te brini se o mom tati, i mojoj mami, i mojoj sestri i o mom bratu, i o mojoj kuci i o meni. O, da molim te pazi na sebe, Bože, jer ako se tebi nešto desi, onda ćemo mi zaista upasti u velike nevolje."

* * *

Rabin razgovara sa pametnim i živahnim šest godišnjim dečakom: "Dakle, ti kažeš da se tvoja mama moli za tebe svako veče? To je divno! A kako se to moli?" Dečak odgovori: "Hvala ti Bože, što je konačno u krevetu!"

* * *

Dečak se usrdno moli: "Gospode, ako ti od mene ne možeš načiniti boljeg dečaka, nemoj ni brinuti zato. Ja zaista uživam u tome kakav jesam!"